

Q. D. B. V. Disputatio inauguralis medica, qua rationes embryulciae & lithotomiae, ex decreto gratiosae facultatis medicae, / praeside, D. Rudolpho Jacobo Camerario, medicinae professore ordinario, patrono & praeceptore suo venerando, pro licentia, gradum doctoris in medicina legitimè consequendi, publico eruditorum examini submittit Jacobus Wendelinus Simonius, Tubingensis, ad diem [blank] Martii, hor. loco[que]; sol.

Contributors

Simonius, Jacobus Wendelinus.
Camerarius, Rudolf Jakob, 1665-1721.

Publication/Creation

Tubingae : Literis Joh. Conradi Eitelii, Anno MDCCVIII. [1708]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/rv5sf9tu>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.



Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISPUTATIO INAUGURALIS
MEDICA,

*Qua rationes Embryulcia &
Lithotomia,*

Ex decreto Gratioſæ Facultatis
Medicæ,

P R Æ S I D E,

D. RUDOLPHO JACOBO
CAMERARIO,

Medicinæ Professore Ordinario,

*Patrono & Præceptore
ſuo Venerando,*

Pro

L I C E N T I A,

Gradum Doct̃oris in Medicina legitimè
conſequendi,

Publico Eruditorum Examine ſubmittit

JACOBUS WENDELINUS SIMONIUS,
TUBINGENSIS,

Ad diem Martii, hor. locoq̃ ſol.

TUBINGÆ,

ANNO MDCCVIII.

Literis JOH. CONRADI EITELII.

DEO,
PATRIÆ,
PATRONIS

ET

AMICIS.

Dli date facultatem, obsecro. huic (glycerio) pariundi, atque illi (lesbia) in alius potius pescandi locum. Verum horum verborum sensum habet tum demum, qui vel quæ suspirat in ancipiti temporis articulo. Valent autem non solum de Obstetrice temulentâ & temerariâ, nec sat digna, cui committas primo partu mulierem, si ve de fœminâ modò chirurgâ sed & de viro. Chirurgus, & suo modo amplius extendi possunt ad quemcunque alium, quisquis nempe ausit temerè manuum suarum operam promittere & collocare sexui utrique. Generale enim est illud Hippocratis dictum Medico: Exercere in hoc circa morbos, ut prosis, aut non noceas. Preces & sobrietatem commendat vel ipse Comicus; Temeritati obviam it Hippocrates in lege: ubi ex artis ignorantia inconsiderantiam, ex imperitiâ verò timiditatem redarguit. Hac sunt momenta rationum, quæ sentiens & ponderans mecum ut à Chirurgiâ progrederer ulterius ad Medicina Studium me impulerunt, & ut absoluto tandem curriculo Academico non aliud thema quàm Medico-Chirurgicum publicè proponerem permiserunt. Juva Jehova! ut in Disputatione dicam veritatem vel discam, & in Praxi rectè agam & feliciter!

CAPUT PRIMUM.

ANimus est, dare rationes operationum, & designare modos, quos vel in familiâ meâ ab Avo & Patre habeo, vel & ipse observavi, quoties ab obstetricibus, cùm in officio suo hærent, nec valerent ultrâ progredi, quippe difficultatibus superandis sæpè impares, in subsidium vocari nos contigit, quod quidem toties factum, ut non reformidem publicæ censuræ exponere, quid egerim, quid didicerim: Nihil præjudicans ordinario Illarum officio, quod & naturalis pudor requirit, & prudentia simul cum dexteritate quarundam (utinam plurium!) confirmat. Non imputabo ipsis, jam dum indignè nimis vulgò tractari solitis, quod in earum potestate non est situm, nam & in embryulci potestate multa non esse sita experior; Nec tamen subtricebo culpam quarundam, quæ vel intempestivè cogunt foetum in angustias, vel negligenter sinunt perverti situm, quem in tempore obveniundo, quod ut omnium rerum ita & hujus primum est, potuissent dirigere in melius. Quo spectant diversi earum mores, nam quædam pigræ vel timidæ statim vocant embryulcum, ad expediendum, quod peritior vel sola præstitisset, aliàs autem obstinata vel non benè sibi consciæ recusant, tarde nimis perunt auxilium artificis, ut vulneratæ causæ remedium quærat, defectum suppleat, errores emendet, cùm rebus integris benè prospicere consultius fuisset; Sed tum non solemus admitti, reservati modò ad casus obliquos, dum recti, norma utique priorum, transeunt in occulto, sub pudore gynæcei. Sæpius ibi res agitur, arduum hoc est negotium, multo labore & sudore constans, experto crede, latum quidem, ubi prospero successu
sal.

salvari potest foetus, triste simul & necessarium, ubi de ipso jam desperatum est, & de liberandâ modò aut servandâ matre agitur. Veneror submissè occultam Dei providentiam, & singularia casuum fata pro dignitate proponi à me non posse fateor; Dabo saltem operam, non plenam artem ipsam obstetriciam traditurus, sed paucis præcipua Embryulciæ capita delibaturus, ut habeat Lector aut Opponens, si non quod sequatur, tamen quod examinet.

Quanquam ergò præceptis occasio, tempus breve est, si ullibi, certè in crisi partûs sæpissimè, spatium deliberandi diù non semper concedens, sollicitum tamen & exquisitum omnium phænomenorum prægressorum, præsentium, supervenientium examen præcedat, antequam manus admoveantur operi: Quæ conditio mulieris, quæ ratio foetûs, quid ab obstetrice actum hætenus? Fiat applicatio diligens & prudens rerum nostrarum naturalium, non-naturalium & præternaturalium, ut plenè informetur animus operatoris, & ex ipsâ circumstantiarum attentâ consideratione recta emergat indicatio, quid agendum, per chirurgiam in actum ducenda. Hæc magni momenti doctrinâ aliunde præsuppositâ, ad ipsas casuum differentias & operationum species licebit accedere.

Prima manuum opera, scilicet, quæ resectis viribus, emollitis viis, observatis naturæ motibus, collaborare incipit, orificium uteri hians blandè ulterius dilatando, digitis inferiora versus juvando, dirigendo deflectens sursum, deorsum, vel ad latera caput, partem ipsius, si pote apprehendendo, scil. sub justo situ, vel ad rectitudinem jam deducto, sed sub partu modò difficili, ob magnitudinem foetûs & angustiam foeminæ extraordinariam, hæc quia cum obstetricibus sunt communia, & similia plerisque nota, s. passim obvia hîc prolixius non diducam. Ægrè autem ita res procedit in primis apud primiparas proVectioris ætatis; planè non procedit interdum, ubi nimis magna est disproportion. Qualis olim in foeminâ ferè py-

gmæâ , simul arctissimâ, ob incurvationem ossium introrsum, pariendi impossibilitatis testem veneror omni exceptione majorem, Excell. Dn. D. Zellerum, Præceptorem & Patronum meum summâ observantiâ colendum.

Quicquid hâc ratione præstare non possum, tentare incipio juxta modum secundum, in quo, quia multum auxilium inveni, magnam quoq; spem pono, scil. tam adversus situm foetûs priorem, quàm alium quemcunque perversum, atque adeò lapud parturientes, *bey welchen sich / ut loquuntur, das Kind verschossen.* Laudatum illud remedii genus consistit in conversione foetûs, hoc modo peragendâ: Manuum alteram sive dextram, sive sinistram, prout res ipsa poscit & jubet, ritè præparatam, digitis decussatim positis & extensis, non ad latera vaginæ, sed super partem ejus inferiorem intestino recto incumbentem, blandè & cautè per vaginam in orificium uteri delatam, & propter pelvim ab osse sacro concameratam non sine molestia & dolore incurvandam, penitus in cavitatem uteri, non obstante vel capite vel alio foetus membro exitum moliente, immitto. Quò factò situm foetûs & vasorum umbilicalium explorans, duobus digitis prioribus alteram tibiæ in flexura genu apprehendere studeo, atque prehensam sensim sensimq; attrahens eo ipso priorem foetus situm planè inverto, partibus portæ antea vicinis jam utro recedentibus. Sicque uno pede extracto & alterâ manu linteis involutâ detento, alterâ (quæcunque sit, prout videlicet vel hanc debilem sentio, vel illam commodiorem deprehendo) benè item oblitâ, & juxta tibiæ blande ut supra monitum immissa, alterum quoque pedem pariter quero & accerso. Quo præsentè extractio totius foetus, cæteris paribus, facilitatur & successivè absolvitur. Hoc tamen probè notandum, ut statim in apprehensione pedis foetûs adhuc in utero constituti extractio ita dirigatur, ut facies interiora & intestinum rectum, spina vero dorsi os pubis respiciat, idcirco non solum eâ de causâ, ut unus alterve digitus, si fortè opus erit,

erit, commodius ori inferi, & extractio adjuvari, sed & ut hæ-
sitatio menti vel nasi in osse pubis, aut illarum partium latio &
torsio præcaveri possit. Quod si vero contingat, ut in exclu-
sione foetus ad latera brachium vel alterutrum vel utrumque
ante caput prodire velit, primo quidem, quantum possibile, il-
lud in pristinum locum reponere conor. Si vero id minus ex-
sententia cedat, nam urget interdum præceps vis deorsum to-
rius qs. corporis superi, tunc digitis meis brachiorum vices o-
biens, eisdem collum atque caput munio, ne orificium uteri
sele forte cōstringens foetum detinere, quasi strangulare & vi-
ta periculum inferre possit.

Hunc modum omnibus aliis, quos ego novi, præferendum
esse, experientia me hætenus docuit: partim, quia partes intem-
pestivè & præposterè utero extrusæ & vel difficillimè, vel planè
non intra uterum reponendæ, hæc pedum apprehensione &
lenta attractione facilè & sponte priorem locum repetunt, ita,
ut quæ antea inferiores & anticæ fuerunt jam posticæ & supe-
riores evadant; partim, quia, si quid manuum opera in hæc re
præstari potest & debet, id longe facilius & tutius per dictam
pedum quam capitis, ceu partis nobilioris & delicatioris stru-
cturæ apprehensionem peragitur. Facilius id fit, quia lævitas,
glabrities & rotunditas capitis impedit, quò minus capi queat;
Tutius id fit, quia quanquam digito uno alterove ori foetus
immisso extractio promoveri possit, tamen periculum latio-
nis & dilacerationis oris subest; ne de tumore sanguineo con-
trectatione utut frustraneâ circa verticem capitis producto
quid dicam.

Obstitit quidem interdum ingens exteriorum intumescencia,
ut vix manui pateret aditus; sed leniter ipsâ insinuatâ perrex-
i porrò juxta caput, juxta brachium foetus, sensim sensimque, atq;
adeò sine gravibus doloribus ipsam immittendo, interdum pro-
funde satis vel usque ad cubitum, prout exigit conditio posituræ,
si quidem aliàs pedem attingere vel prehendere non potuissim.

Præ-

Præstitit ita index cum medio vicem unci naturalis, quo flexuræ genu insinuato trahere potui, pedem unum post alterum, successivè utrumque, & denique totum ita deducere ad exitum. Et procedit ista obtentio variè operatori quidem, laboriosius vel facilius; non mirum est, si defatigetur aliquandò valdè, dum communius tamen illud absque notabili matris fiat molestiâ: adeò quidem, ut norim fœminas, quæ postmodum iterum parituræ amplius laborare noluerunt, sed prætenderunt repetendam extractionem. Valet autem hic modus ad fœtum non modò mortuum, sed omninò etiam ad vivum adhuc, & servandum; nam vitales, id est, superstites ita obtenti adhuc suppetunt.

Multum ita præstari potest, imò plus, quàm olim credebatur, sed non omne. Mihi enim, ut verum fatear, rariores ob-
venerunt casus, utroque modo insuperabiles, pro quibus itaque armare manum instrumentis omninò opus fuit, ut extrahe-
rem, quod aliter promovere & obtinere nullâ vi, nullo modo potui. Non alia autem habeo instrumenta, præterquam duos uncus, parvæ quidem anticæ curvaturæ, unum acutior, al-
terum obrusior, cæteroquin æquales & similes. Prior est vel ad incidendos musculos & ligamenta humeri, ut brachium fœtus mortui circumvolutione ex acetabulo extorquendo avelli possit; vel ad aperiendum ejus caput, ut expresso cerebro comprimere reliquum, minor moles facilius procedere vel pro-
trahi possit; aut ad ventrem, ut dentis visceribus corpus va-
cuum ita minus spatium occupet & fiat magis sequax: Alter ad trahendum, infigitur partibus firmioribus, durioribus, orbitæ oculi, maxillæ, occipiti, claviculæ &c. Cautela hîc summa est, non lædere uterum, non vaginam ejus, neque ossibus fœtus, quæ quia possent pun gere, lacerare, debent eximi aut compri-
mi, neque unco, si forte, quod utique fieri potest & solet, par-
tem quam extrahere debebat, perumpat, quippe adhuc tene-
ram & mollem, atque ita elidatur in vanum. Prospicit huic casui

casui una manus unco semper intus præsens, dum altera extul-
trahit manubrium. Triste utique spectaculum foetus quidem
mortui, sic lacerati, utinam declinabile! Sæpe quidem, ut di-
ctum, sed mihi hætenus non semper: Ad quod tamen nec
devenio, nisi tentatis prius omnibus in vanum.

Quod itaque suspensum valde tenere potest Operaturi
animum, est non rarò dubia nimis vita vel mors hærentis aut in-
cuneati foetus. Hæc autem discernere omnium maximè in-
terest, ne uncum infigat vivo, & hunc tractet pro mortuo. Ca-
veat ergo falli: prout quidem observat interdum falli foeminas
cum prætenso adhuc sensu, sed putatitio, moti foetus, quem ta-
men omnes postmodum circumstantiæ confirmant jam dum
fuisse mortuum; aliàs autem ipsum vivacem durare ad stupo-
rem sub longâ morâ & diu immotum & gravia passum. Non
sufficiunt fœces, non omnis horripilatio est consensualis e-
mortalis, non omnis mora debet esse nimis longa, non faci-
lè credendum uni signo, jungantur, imò quarantur plura in
matre & foetu, quæ passim subministrant prædici, ut certus si-
de mortuo foetu operator. Cæterum, quàm non uno modo
se habeat uterus, imò totum corpus matris, ad foetum mor-
tuum, id quidem omninò observari solet & considerari meretur:
Nam interdum ipsi quasi indifferens est, mori foetum, adeò ut
gerat eum perindè ac vivum per unam & alteram adhuc septi-
manam; cùm aliàs hinc tantæ soleant exoriri turbæ, ad præ-
sentaneum periculum. Porro, enititur fortè mulier mortuum
situ recto tam citò tam facile, ac unquam alia vivum; cùm in
aliis casibus vel ipsa embryulcia procedat adeò difficulter.

Ex præcipuis autem, quæ abstertere deberent opera-
torem, sunt vires nimis infirmæ, debiles, exhaustæ, utique per
graves & longos, tamen frustraneos labores, sed vel maximè
per nimiam interim hæmorrhagiam uteri. Non posset me-
lius huic succurri, quàm promotâ & acceleratâ foetus & secun-
dinarum extractione: Nihil autem metuendum est magis, quàm
ne sub aut ab ipsâ tam citò exspiret mulier, ut quam servare

non potuit, in suspicionem venire possit, quasi peremisset operator, utut doctus, gnarus, & certus de actu suo blando, per se innoxio, toties sine matris dolore, afflictione aut ulteriore debilitatione peracto. Prudentiâ hîc Medicâ opus est, ut in omnicasu, quo anceps experiri remedium consultius ducitur, quàm nullum. Interim ut per frequentiam operationum acquiritur habitus agendi, ita per frequentiam observationum acquiritur habitus dignoscendi.

Educto foetu, tamen officio meo me defunctum nondum censeo, nisi & à placentâ mulierem liberavero, non ignarus malorum ejus retentioni supervenientium. Quàm facilis ad eam via patet statim à partu recenti juxta ductum funiculi umbilicalis, tam æger est ad eum connivente utero accessus interdum post horas & dies: Quàm facile ipsa sæpius ab utero, velut maturi pomi petiolus ab arbore, abscedit, imò jam dimissa expectat modò leniter extrahi, tam pertinaciter interdum adhæret, præter naturam adnata, accreta. In tali difficili casu non vi sed dexteritate opus est, ut digitorum uno post alterum ampliare orificium, & placentam non frustillatim sed integram leniter separatam possis extrahere.

Demonstrat autem sub hoc omni actu suam energiam animal illud in animali dictum, quam rectè, viderint Platonici, uterus, tam in toto, nixibus suis exclusivis, distinctis ab eo, quod motu voluntario contribuit mulier, quàm circa orificium suum, quando in placentæ separatione occupatam manum variè stringit.

Hæc naturalia regi debent, quantum possunt, atque ita locari potius parturientes ad commoditatem operationis, non tam in sellâ, quàm lecto, quin & necessitate quidem exigente super mensam; quamvis sit, qui stare ipsas potius velit, modò vires permittant, & antrosum inclinato corpore faciliorem ita sibi foetus tractationem & educationem fieri afferat.

Medicamentorum non feci mentionem, non quòd non sint necessaria, sed quòd modò pharmaciam hîc seponam, de
chi-

chirurgia jam sollicitus, & quòd plerique casus, ad quos vocari me contigit, importarint situm vitiosum, sub quali statu non ausim movere, quod promoveri non potest, potest autem adhuc pejus cogi in angustias. Vana igitur in talibus casibus experior famosa oxytocia, quæ aliàs tempestivè data sub rectiore situ suam merebantur laudem. Alia est ratio analepti-
corum, quorum usus temperamentorum, virium, nixuum conditioni accommodari potest, longè universalius; alia item longe ratio eorum, quæ dantur præservativè, vel in principio, vel in turbis intempestivis, nā casus dantur in quibus vel anodynorum usu naturæ procuratâ quiete, tempus & libertatem nata fuit facultas expultrix corrigendi fortè errores suos. Ne quid dicam de externis, pro conditione loci, temporis & personarum sæpe exponitis, e. gr. de vino & butyro simplicibus ad illam intumescētiā prius accusatam partium exteriorum pauperculæ sufficientibus, &c. Utinam verò speciosè dicta Ischæma talia sese demonstrarent in tristi illo casu nimii profluvii, sed spes ibi non rarò nos destituit, & contraindicationes cohibendæ hæmorrhagiæ atque promovendi partûs rationem valdè exercent.

Quid occultarum causarum subsit, quandò vel uno tempore præ alio plures periclitantur difficulter pariendo, aut certæ mulieres præter culpam suarum viarum vel omnes vel plerosque suos foetus toties cum cordolio in situ perverso male & frustra exitum moliri observant, & similia fata, ego quidem docere non præsumo; Astrologis vel quibuscunque aliis, ut expediant, commendo.

De partu casareo, i. e. sectione foetus vivi ex utero matris vel adhuc vivæ vel modò mortuæ, ex propriâ observatione nondum quid habeo: Cadaver puerperæ fato nuper infelici defunctæ secandi occasionem cum arripuissem, de modo illam peragendi sollicitus fui. Interim præter alias historias memorabile quondam legi exemplum, quod & curiosis significare volui, ut evolvant, in Epistolis Selenianis J. V. Andreæ, ejus ex sorore abnepos.

CAPUT ALTERUM.

ITa procedit vita practica Medico-Chirurgi ab unâ miseriæ specie ad alteram, quemadmodum ab embryulciâ ego hîc progredior ad lithotomiam. Utinam hâc chirurgiâ non foret opus, sed dissolvi possent per medicamenta vesicæ calculi! Vel, utinam lenia quorundam fata pluribus essent communia, eorum scilicet, qui minores facili partu enituntur lapillos, aut magnos, etiam lapides sic satis facillè tolerant. Quandoquidem verò illud non possumus, hoc paucis datum est, manet itaque necessaria hæcenus sectio & extractio ultimum ægris remedium, exquisitis partium inferarum afflictissimarum doloribus extorquendum. Alterum hoc Thema propono, non quòd ignorem, benè multos de Lithotomiâ scripsisse, quippe quos diligenter evolvo, nec, quòd præsumam, nova promittere, quanquam subinde praxis tale quid offerat; sed ut & hujus rationes modosque publico submittam examini, captans omnem undique proficiendi occasionem.

Ante omnia certum oportet esse operaturum de præsentia calculi in vesicâ, ne decipiatur aliorum morborum symptomatibus, quæ calculum simulant. Duo hîc suppetunt signa primaria, catheterismus & digitorum exploratio, quibus per examen ægri collecta reliqua calculi signa plenius confirmo; nam tactu ita & motu cognoscitur, & ab alio rariore solido ignoscitur calculus. Præsupposito priore, quia talia non tam verbis doceri, quàm manuali tentamine addisci possunt, alteram ita instituo: ægro commodè posito, & antrorsum parumper inclinato, dextram manum leni complicato linteo involvo, eâque anticam vesicæ regionem deorsum blandè premo, ex adverso calculum ita detrusum indice & medio digito sinistræ manus ano immissis excipio, tunc magnitudinem & figuram ejus in pueris ita sentio, ut in mensâ si opus delineare ipsum non vanè præsumam.

Cognito calculo præparo corpus, dispono ægrum, sub spe felicioris ita operationis, si resectis viribus, purgatis primis viis, delentis usu paregoricorum & anodynorum doloribus, insuper convenienti diætâ ipsi fuerit prospectum. Egregium in primis adjumentum præstat, unâ alterâve prius septimanâ partes per fomenta, per balnea ex lacte cum emolientibus parata, laxare & demulcere. Nec omnes operationes differre possum in veris medium, aut principium autumnii, nec omnes statim, nullâ habitâ temporis ratione, aggredior, sed & hanc circumstantiam observo.

His præmissis Modus ipse peragendi lithotomiam non simplex, sed triplex differentiâ ætatum & sexuum triplex mihi est in usu: Primus valet ad exhibendos è vesicâ calculos personarum minorum & juniorum, ab infantia ad adole-

adolescentiæ finem, variè pro diversâ calculi & corporis conditione, ad annum usque circiter decimum octavum, vigesimum, (qualium quidem numerus multo est major apud nos, quàm adultiorum calculosorum,) & administratur ita: Aegro ad commoditatem operationis rectè collocato, & fortiter detento, calculum eodem prorsus modo, quo in ejus exploratione fui usus, quàm licet leniter & plenè, magis magisque ad perinæum promoveo, digitis per intestinum firmo, detineo, super ipsum latus sinistrum mediæ ferè perinæi ad usque subjectum calculum incido, & factâ incisione per instrumentum cochlearis formâ eximere quam dexterrimè allaboro, difficulter prodeuntem utrinque urgendo promovere & extrudere annitor, & hætenus per Dei gratiam feliciter obtineo.

Educto calculo decoctum sacculorum dicendorum cum multo recenti butyro per siphonem mediante cannulâ argenteâ injicio, semel atque iterum vesicam ita eluo & purgo à cruore, à sabulo, à quocunque peregrino: Vulnus oleis balsamicis illino: Sacculorum ex emollientibus, nasturtio, beccabungâ vino incoctorum unum hîc perinæo, alterum hypogastrio & pubi impono: Nec ægrum necessariis internis destituo. Per sequentes dies & septimanas tria maximè habeo, quæ curem: Cannulam argenteam adhuc aliquandiu in vulnus immitto, ut habeat occasionem & libertatem exeundi, si, quod fieri solet, per sequentem maximè apparatus, interdum supersint reliquiæ, crustulæ, frustula calculorum; tamdiu illam ibi relinquo, donec claræ jam & puræ compareant urinæ. Abhinc laudabilem puris coctionem juvo, promoveo, nec diu tamen nimis protraho, sed benè mundificatum vulnus emplastris atque fasciis consolidare quàm citò licet propero; quod & intra tres plerumque septimanas integrè solet absolvi.

Novi equidem esse, qui ob metum inducendæ ita inflammationis vesicæ hunc modum reformidant, & in junioribus quoque sequentem majoris apparatus dictam operationem administrant; salvâ quorum autoritate duo saltem dicam: Utinam calculi altero modo æquè citò, certò capi possent, ac quidem illo primo fieri potest & solet, sic immittendâ frequentius forcipulâ non foret opus. Secundò, bonâ fide hec assevero, gangranam ita meis nondum supervenisse ægris, ut nimiam aliorum violentiam & duram nimis tractionem, quam nullatenus probo, fuisse credam, quâ miseris acutè fuerit moriendum.

Nec chronicum malum successit, sive non æquè relinquitur fistula cum molesto urinæ stillicidio ac à graviore operationis alterius modo. Etenim incido perinæum non in futurâ, sed ad latus, vulnus infligo parvum, nec unquam latitudinem pollicis excedo, quæ lacerata fuerunt, citius, quàm dissecta,

coalescere expertus. Accelerare consolidationem non aliter quam dicto modo studeo, partim quia reliquiarum usque metus est & suspicio, quas tunc evocare præstat, partim, quia me nunquam ita retardasse ipsam justo diutius observavi; *Experientiæ propriæ testimonium sub repetitis Dei gratiâ successibus felix quibuscunque alienis omni jure videor præferre.*

*Recidivæ quidem quorundam, non omnium, negari non possunt, sive post tempus breve vel longū noviter geniti in vesicâ calculi. Deplorandâ hæc ægrî quondam liberati nova afflictio erit tamen citra culpam lithotomi, si modò ipse in casu plurium vesicæ simul inexistentium calculorum, uno ob-
tento, reliquos extrahere non neglexerit, vel per solidum quodcunque intus relictum novæ accretioni causam non dederit. Minera si quæ in renibus sui signa dat, uterus Helmontio dictus calculi, tota ferè corporis dispositio si conspirare videatur ad generationem plurium, sollicitam utique merebitur consultationem, an præcaveri & corrigi possint, & quomodò. Nec desunt mihi exempla duorum puerorum consanguineorum (ut familiare hæreditarium malum fuisse constet,) post triennium feliciter iterum sectorum.*

Verum enim verò in adultis non sufficit minor ille hætenus apparatus, sed requiritur alter major, quia calculus manuum ope attingi & tractari comòdè amplius nequit, sed per instrumenta prolixius quæri, prehendi & extrahi debet. Igitur pro declarando paucis & hoc modo, præsuppositâ iterum præparatione & collocatione ægrî, cathetere primùm sulcato opus est, qui per virgam immittatur in vesicam, ut certus & firmus sit locus in perinæo, quem aperire fas sit, pro parandâ in vesicâ viâ. Factâ hinc in suleum itinerarii usque incisione, ad hujus ductum per vulnus specillum insero, extractoque cathetere, conductorem stylo injectum immitto, vulnus pro exigentiâ calculi ejus diductione dilataturus: Tum remoto quoque stylo, per latera conductoris forcipulam, quantam & qualem conditio utrinque postulat, in ipsam vesicam indo; quâ, jam & conductore extracto, calculum quæro, capio, teneo pro posse, secundum longitudinem, si quam habet, in medio forcipis, ne elabatur, ne diffringatur cavens, atque ita tandem protrahere circumspectissimè allaboro. Operatione autem peractâ curationem vulneris priorem hîc etiam applico.

Tertius denique modus proprius est sexui sequiori; cui quia brevior & amplior est urethra, itaque ad extractionem dilatari potest sine sectione, & hoc ipso non tantum facessit negotii. Etenim per catheteris recti in vesicam immersionem & digitorum vel per anum vel per vaginam uteri explorationem de præsentè calculo certior redditus, ægrâ ritè collocatâ, per conductorem ad ductum catheteris vesicæ insertum diducere viam sensim & usque magis inci-

incipio, forcipem pariter loco catheteris per latera conductoris immitto, atque ita primariam operam impendo, ut calculum ritè apprehendere & successivè extrahere valeam.

Præter hos tres modos, ut in hypogastrio anticam instituerem sectionem, analogam partui cæsareo, nec hactenus necessum habui, dum illi procedunt feliciter, nec adhuc ausim, dum omnibus in cadavere consideratis circumstantiis arduum mihi nimis videtur negotium; quod proinde aliis modò relinquo, meam de famâ ipsorum suspendens judicium.

Quid si verò calculus vesicæ adhæreat? Hic nisi leni tractationi cedat, non erit violenter cum vesicâ extrahendus, quàm non placenta cum utero. Quid si æger valde senex & infirmus? Abstinendum censeo, & palliativas curationes advocandas. Quid, si calculus major, quàm ut extrahi possit, an diffringendus? Atqui durior sæpè est, præ quo vel forceps cedat & flectatur. Itaque qui in talibus casibus, rebus ita deprehensis, factâ quidem perinæi apertione, desistunt tamen tempestivè ab extractione nimis violentâ, tutius agunt. Fata Borrichii huc spectant ex Programmate ipsius funebri. Denique quid si calculus in folliculo? Hæreo: Dicam, quæ viderim: Audiam, quid potuisset agi. Juvenis rusticus doloribus calculosorum similibus diu vexatus, cum utrâque exploratione non semel sed incassum fuisset tentatus, victus doloribus, voluit tamen secari. Verùm, nec hâc ratione inveniri potuit calculus; sed vulnere hinc facilè quidem consolidato intra biennium miser consumptus obiit: In hujus cadavere inveni calculos duos sat magnos, cum duobus minoribus, intra vesicam, non autem in cavo liberos, sed conclusos intra propriam tunicam, quasi duplicaturam, ad superiorem anticam vesicæ partem.

Claudat hoc caput aliud phænomenum non indignum, cujus rationes per conflictum eruantur: Ex alio juvene rustico, cum sustineret incisionem primi modi super calculum, insolito more profluxit statim non parca puris quantitas, & obtentus fuit calculus ovalis, sed corrosæ superficiei ex unâ parte: Tale pus cum urinâ prius non emiserat, in perinæo tumor ullus non fuerat observatus; post operationem autem non cessavit ille solito longior & largior puris fluxus, ut protraxerit consolidationem ulterius in quartam septimanam. An & hîc folliculus? Aut, an intra tunicas vesicæ pus? quale in observationibus exemplum habet Ruyschius.

Tantum, pro specimine Inaugurali, sub gratiis & precibus:

Plura cum Deo & Die!

SOLI DEO GLORIA!

Sic

Sic age, sic cura: Maneat mens conscia recti!
Multa salus miseris! Sic benè & Ipse vale.

Clar. Dn. Candidate

ex voto tui

PRÆSIDIS,

Rara Patris caleantem & Avi vestigia Fatum

Consimile expectat: { *cautior*
doctior } esse nequis!
{ *ditior* }

Gratulab. appos.

Joh. Adam Osiander, D

Sic Manus Ingenium juvat, illustratque; sub ipsa
Dexteritas Praxi crescere læta solet.

Tu non defendis nunquam Tibi visa, sed orbi
Sudoris fructus tradis, amice, Tui.

Embryo fibrosis si fixus inhæreat antris,
Vel ductus tortor Calculus impediat,

Nil jam verba valent, nihil argumenta, sed ausu
Herculeo præstò est docta agilisque manus?

Macte igitur virtute Tua! feliciter insta

Cœptis! propitio Numine lætus ages!

Nobiliss. Dn. Candidato applaud.

Elias Camerarius, Med. D. P. R.

Die Jugend stirbet nicht/ muß auch noch höher steigen:

Elias Geist will sich im Sohn doppelt zeigen.

Berühmter Väter Kunst und grosse Wissenschaft/

Was * jener in dem Kopff ** der in der Hand für Gaben

Zu heilen hat gehabt/ behalten ihre Krafft/

Weil Herr SIMONIUS zeigt sie mit Ruhm zu haben.

* Balthasar Simonius, Med. D. & P. R.

Herrn Respondenti

** Avus & Pater Lithot. & Chirurgi jun:

zu Ehren gesetzt von

M. Joh. Theod. Læchelin, Stip. Th. R. ep.

Chirurgum ostendit Medicumq; SIMONIUS Orbi,

Cui porro ex animo prospera quæque precor.

Clarissimo Domino Candidato Respondenti & Amico

suo singulari cum voto omnis felicitatis ardentissimo posuit

Henricus Scretæ, à Schotttau & Zavorzitz,